

en af Indbyderne, inden den konstituerende Generalforsamling er sat. Til dette Forslag have vi dog ikke ment at burde slutte os. Ganske bortset fra, at den Frist, inden hvilken Aktietegning ikke maa foregaa, efter Omstændighederne kan misbruges af Konkurrenter til at spænde Ben for det paatænkte Foretagende, har denne Ordning nemlig ogsaa i øvrigt store Betænkeligheder. Den indrømmede Tilbagetrædelsesret er ikke alene et Brud med vor Rets almindelige Regler om Løfters forbindende Kraft, men den aabner ogsaa en uheldig Adgang til Spekulationer paa andres Bekostning, idet en Aktietegner, der — muligvis med fuldt Kendskab til alle de Forhold, hvorpaa Foretagendet er baseret, — har tegnet sig i Løbet af Fristen, efter Konjunkturernes Svingninger indtil Dagen for den konstituerende Generalforsamling kan vedstaa eller fragaa sin Tegning efter Behag. Denne Ordning medfører altsaa ganske de samme Ulemper, som tale mod Nægtelsen af Terminsspekulationers og andre Hasardkontraktors Gyldighed. Det er derhos paa den anden Side meget tvivlsomt, om den forudsatte offentlige Kritik kan ventes regelmæssig at ville blive af en saadan Betydning til virkelig Vejledning for Aktietegnerne, at man i det Omfang, hvori det norske Udkast har gjort det, kan lægge Tyngdepunktet paa samme. Den kan selvfølgelig i mange Tilfælde have Betydning; dens Rigtighed og Berettigelse kan være saa indlysende, at Flertallet af Aktietegnere overbevises om, at de have ladet sig skuffe ved uholdbare Løfter eller dog have handlet letsindig ved at tegne sig, og, hvor dette er Tilfældet, bør de derfor ogsaa kunne erklære Tegningen uforbindende ved at beslutte, at Selskabet ikke skal stiftes paa det foreslaede Grundlag. For at sikre dem Adgang til paa denne Maade at udnytte deres ved den offentlige Kritik erhvervede bedre Indsigt i Forholdene er det derfor i nærværende Udkast foreskrevet, at den konstituerende Generalforsamling ikke maa afholdes før 14 Dage efter den paabudne Offentliggørelses Fremkomst. I nær Forbindelse dermed staar den til det norske Udkasts § 15, jfr. ogsaa den italienske Lovs § 135, svarende Bestemmelse i nærværende Udkasts § 11, at en vis Minoritet paa den konstituerende Generalforsamling kan forlange et Udvalg nedsat til at prøve og gøre Indstilling om de i Henhold til Loven fremlagte Aktstykker og afgivne Erklæringer; hvorefter Beslutning om Selskabets endelige Stiftelse udskydes. Naar det erindres, at disse Garantier, i Modsætning til hvad andre Love, nemlig baade svensk og tysk Lov og norsk Udkast, indeholde, af nærværende Udkast bydes ved alle Selskaber, uden Hensyn til, om de ere stiftede samtidig eller successivt, alene med den i § 13 givne stærkt begrænsede Undtagelse, vil det sikkert erkendes, at der derigennem er givet Aktietegnerne enhver fornøden Beskyttelse, samtidig med at de ved det norske Udkasts Regel hæftende Ulemper undgaas, idet den enkelte Aktietegner ikke vilkaarlig kan træde tilbage, men hans Frigørelse er betinget af, at Flertallet efter det oplyste vedtager ikke at stifte Selskabet. At der tillægges Flertallet denne Ret; er paa den anden Side ikke noget principielt Brud med, hvad andre Aktielove hjemle. Direkte eller indirekte, navnlig gennem Bestemmelser om, at de fremlagte Kontrakter, i Henhold til hvilke Stiftelsen sker, skulle godkendes, anerkende de alle dette. Det særegne er kun, at der er skabt Sikkerhed for, at denne Ret kan blive effektiv, derved at den konstituerende Generalforsamling ikke maa afholdes før 14 Dage efter den befalede Offentliggørelse.

Med Hensyn til selve Aktietegningen bemærkes det endnu, at nærværende Udkast ved Siden af den andet Steds, saaledes ogsaa i det norske Udkast, paabudte Fremgangsmaade: offentlig Indbydelse i Aviserne tillader Benyttelsen af en anden Form, nemlig skriftlig Indbydelse til bestemte Personer (§ 6). Denne Form er